

Josef Svatopluk Machar napsal J. Vrchlickému

(E*forum, 05. 03. 2014)

V novém [echu](#) zveřejňujeme dopis, jímž J. S. Machar odpovídal na přání Jaroslava Vrchlického k dvacátým sedmým narozeninám. Vzájemná korespondence, uchovaná v osobních fondech obou spisovatelů v Literárním archivu PNP, poodhaluje poměry, v nichž Macharovi žili v prvních letech svého téměř třicetiletého pobytu ve Vídni (1889–1918). Machar pracoval jako úředník v tamním Ústavu pro pozemkový úvěr, byl kvůli dluhům, jež nadělal ještě v Praze, a nevalnému platu neustále ve finanční tísní. „Mistře můj, Vídeň je mým peklem, banka je mým hrobem! Ničemným, prokletým tisíckrát, kam jsem jen proto vlezl, že nebylo nic jiného! Zlíbal bych ruku, která by mě odtud vytáhla! Považ mou situaci: Byl jsem zde rok provizorně s měsíčním platem 45 zl. O Novém roce mě tito penězoměnci povýšili: stal jsem se definitivním s ročními 500 zl. a 200 na byt. Měl bych brát tedy měsíčně 41 zl. Ale ti lotři jsou mazaní. Srážejí mi každý měsíc 5 zl. na penzi neb kterého čerta – a tak mám jako povýšený, definitivní úředník 36 zl. 25 kr.! a čtvrtletně 50 zl. na byt! Žena moje dostává měsíčně 40 zl. – A to je všecko!“

www.ipsl.cz